

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/882/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208256
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214208256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený: AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5 IČO: 36 613 843, proti žalovanému: F. W., nar. X.X.XXXX, bytom Q. nad Q., M. XX, občan SR, o zaplatenie 291,59 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 16. februára 2015 č.k. 8C/228/2014-49, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 16. februára 2015 č.k. 8C/228/2014-49 (napadnutý rozsudok) zamietol žalobu žalobcu a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 29.4.2014 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 291,59 eura spolu so 8,75% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 12.3.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. dňa 17.9.2008 uzavreli Zmluvu o úvere vo výške 9000,-Sk pri počte splátok 30 mesiacov po 300 Sk. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.3.2014 žalobca nadobudol voči žalovanému pohľadávku.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 17.9.2008 žalovaný obdržal úver vo výške 9000,-Sk s tým, že konečná splatnosť bola rozpísaná na 30 mesiacov. Naposledy žalovaný uhradil splátku dňa 20.9.2010. Aj z prílohy k zmluve o postúpení vyplýva, že žalovaný má prvú neuhradenú splátku dňa 25.10.2010. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.3.2014 postupca postúpil na postupníka pohľadávky so všetkými právami a výhodami.

4. Vec právne posúdil podľa § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, článku 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv), § 3 ods. 1, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 5b, § 29b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka.

5. Uviedol, že posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, keďže právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v

postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Ustanovenia § 52 a nasl. OZ účinné v čase uzavretia zmluvy, je potrebné vykladať v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutých v príslušných smerniciach. Spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občianskoprávnymi, pričom uvedené platí bez ohľadu na skutočnosť, či základný zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom plnenia je uzavretý podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Uvedené je potvrdené judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako aj judikatúrou Ústavného súdu.

6. Z prehľadu splátok a úhrad žalobcu mal preukázané, že dňa 25.10.2010 bola prvá neuhradená splátka, čo taktiež vyplýva aj z prílohy o postúpení pohľadávok. Takže právny predchodca žalobcu si mohol uplatniť svoju pohľadávku prvý krát už dňa 26.10.2010. Posledný deň na uplatnenie nároku bol teda 26.10.2013, právny predchodca žalobcu však až dňa 11.3.2014 svoju pohľadávku postúpil na žalobcu. Žalobca však návrh podal až dňa 29.4.2014, teda po uplynutí spomínanej lehoty. S poukazom na vyššie uvedené poukázal aj na § 3 ods. 1 OZ, mal za to, že je v rozpore aj s dobrými mravmi, že právny predchodca sa o svoje právo dostatočne nestaral a teda v primeranej lehote svoje právo neuplatnil. Poukázal aj na to, že splátky v zmluve boli dohodnuté na 30 mesiacov, to znamená, že zmluva bola uzavretá dňa 17.9.2008 + 30 mesiacov je 22.3.2011 a teda úver bol splatný ku dňu 22.3.2011 + 3 roky, t.j. 22.3.2014. Takže žalobca podal návrh dňa 29.4.2014 a teda súd aplikoval § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa (zák. č.250/2007) účinného od 1.6.2014, preto žalobu (návrh) zamietol.

7. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne nevznikli.

8. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca, žiadal rozsudok zmeniť a návrhu v plnom rozsahu vyhovieť, alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal použitie ustanovenia § 5b zákona 250/2007 Z.z. Aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade je nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. V danom prípade dochádza k popretiu zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa. Poukázal na rozhodnutia iných Krajských súdov v podobných veciach, na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7MCdo 9/1014, nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 36/95 a III. ÚS 348/06-42. Podľa jeho názoru aplikáciou § 5b ZoOS dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 1 ods. 2 Ústavy SR. Došlo ním k zotretiu princípu právnej istoty ako jedného zo znakov právneho štátu. Poukázal na to, že svoj žalobný nárok si uplatnil dňa 29.04.2014, pričom ustanovenie § 5b ZoOS nadobudlo účinnosť až dňa 01.05.2014. Súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospejúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. V danej veci právny vzťah medzi účastníkmi konania treba posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z., pretože v danom prípade išlo o poskytnutie úveru (§ 1 ods. 2 písm. e/ Zák. č. 258/2001 Z.z.). Spory týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľských úveroch sú občianskoprávnymi vecami a podstata vzťahu založeného poskytnutím spotrebiteľského úveru je občiansko-právna. Argumentácia navrhovateľa ustanoveniami Obchodného zákonníka je potom bezpredmetná.

13. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

16. V preskúvanom prípade je zrejmé, že prvostupňový súd musel vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keďže rozhodoval o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, teda bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Je nutné zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinné od 01.05.2014 je možné aplikovať aj na konania začaté pred jeho účinnosťou, t.j. aj na konania začaté pred 01.05.2014. Napriek tomu, že samotné premlčanie má hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia, ktoré ustanovenie normuje predovšetkým a najmä procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. Na jeho základe sa súdu, ako orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu účinného v čase rozhodovania súdu. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t.j. pred účinnosťou zákona. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).